

EDICE ZNAMENÍ DOBY

Nekamenujme proroky

CO O TOM ŘÍKÁ BIBLE

EDICE ZNAMENÍ DOBY

Nekamenujme proroky

CO O TOM ŘÍKÁ BIBLE

CG Child Guidance (Výchova dítěte)
HR Health Reformer (Zdravotní reformátor)
1-9T Testimonies for the Church (Svědectví pro církve 9 svazků)

© Advent-Orion, Praha 2016
ISBN 978-80-7172-718-7

Nekamenujme proroky, ale nevěřme všem, kteří se za ně prohlašují!

18. listopadu 1978 se v osadě Jonestown v Guyaně stala zřejmě největší hromadná sebevražda v dějinách lidstva. Zemřelo 918 lidí. Byl to výsledek činnosti Jima Jonese, člověka, který uvěřil tomu, že je mesiáš.

Tento muž založil církev s názvem Chrám lidu. Měl charisma, v mládí bojoval za práva černochů a se svou manželkou byli dokonce prvními bělochy, kteří ve státě Indiana adoptovali černošské dítě.

Jednoho dne došel k přesvědčení, že je mesiáš. Těm, kteří mu naslouchali, kázal: „Jestli mě vidíte jako přítele, budu vám přítelem. Jestli mě vidíte jako otce, budu vám otcem. Jestli mě vidíte jako Boha,

budu vám Bohem.“ Základní myšlenka jeho víry by se dala shrnout do věty: „Život je nemoc, kterou je třeba vyléčit!“

Uvěřily mu tisíce lidí. Stal se pro ně bohem, který nešířil lásku a štěstí, nýbrž smrt. Nejvěrnější následovníky přestěhoval do Guyany. Tam se v sobotu 18. listopadu 1978 z reproduktorů ozýval jeho křičící hlas: „Zemřete důstojně, zemřete důstojně!“

Jeho nejbližší spolupracovníci pak všem přítomným roznášeli nápoj se smrtelnou dávkou kyanidu. Pokud ho někdo odmítl vypít, protože si svou smrt rozmyslel, dostal jed v injekci.

Samotný mesiáš kyanid nevypil. Když kolem sebe viděl mrtvolky svých

stoupenců, přiložil si k hlavě pistoli. Mrtvolné ticho pak prořal výstřel, po kterém Jones padl k zemi. Okolo něj leželo 918 lidí, kteří věřili, že život je nemoc, a dovolili Jimu Jonesovi, aby jejich nemoc vyléčil kyanidem.

DŮRAZNÉ VAROVÁNÍ

Smutné je, že Jim Jones není jediný podvodník, kterému naletěli důvěřiví lidé hledající kvalitnější a důvěrnější vztah s Bohem. Po celém světě, napříč náboženstvími i církvemi, stále žijí lidé, kteří našli místo Boha charismatického podvodníka nebo duševně chorého člověka.

Tyto smutné příběhy dokazují pravdivost Ježíšových slov. Krátce před svou smrtí předpověděl zničení Chrámu a také konec našeho hříšného světa. Jeho žáky zajímalo, kdy se to stane. Jeden z nich, Matouš, později vzpomíná: *„Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: ‚Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!‘ Ježíš jim odpověděl: ‚Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat ‚já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé. ... Tehdy, řekne-li vám někdo: ‚Hle, tu je Mesiáš nebo tam‘, nevěřte! Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět velká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Hle, řekl jsem*

vám to už předem. Když vám řeknou: ‚Hle, je na poušti‘, nevycházejte! ‚Hle, v tajných úkrytech‘, nevěřte tomu! Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka“ (Matouš 24,3–5.23–27)

Při čtení židovské literatury je třeba znát některá pravidla, kterými se pisatelé řídili. Jedno z nich říká, že to nejdůležitější je třeba zopakovat, aby čtenáři bylo jasné, že je to hlavní informace. Ježíš odpovídá svým žákům obsírně a také podrobně. Jednu informaci ale poví jako první a pak ji ještě zopakuje: *„Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl...“*

Ježíš nás varuje. Čím blíže budeme skutečnému konci, tím větší bude nebezpečí, že naletíme nějakému podvodníkovi, který se bude vydávat za přicházejícího Krista. Abychom nenaletěli, tak nám také prozrazuje, jak bude vypadat jeho skutečný příchod. Protože to není hlavní téma této brožury, připomeňme si alespoň v bodech, co nám o svém návratu Ježíš předem prozrazuje:

Jeho návrat bude viditelný a slyšitelný, v žádném případě se nejedná o něco tajného. (Matouš 24,28)

Ježíš se vrátí jako Král celého vesmíru. (Matouš 24,30.31)

Přijde v doprovodu obrovského zástupu nebeských bytostí. (Matouš 24,30.31)

Přestože o jeho návratu hovoří proroci i On sám, až nastane, překvapí i ty, kteří ho budou čekat. (Matouš 24,44)

Ježíš přijde, aby k sobě vzal všechny, kdo na jeho příchod čekali, nejen živé, ale i mrtvé, které vzkřísí. Na naši planetu ale přitom sám nevstoupí. (Matouš 24,31; 1. Tesalonickým 4,13–18)

SLIB

Ježíš nás důrazně varuje před nebezpečím, které pro nás představují lidé vydávající se za Krista nebo za jeho proroky. Na druhé straně nám ale slibuje, že v každé době zde budou lidé, kteří budou citliví na hlas Ducha svatého, Boha, který na naší planetě vystupuje v roli Ježíšova zástupce. Jeho vliv se měl v plnosti projevit poté, co se Ježíš vrátil na vesmírný trůn. Ježíš nám o činnosti Ducha svatého říká: „*Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít*“ (Jan 16,13).

Je tu Bůh, který působí na každého z nás. Na ty, kteří jsou vnímaví k jeho „hlasu“, působí přímo, na další prostřednictvím Bible, hlasu přírody nebo také skrze jiné lidi.

Podle Bible se v době, která bude předcházet návratu Ježíše, stane něco zvláštního: „*I stane se potom: Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. Rovněž na otroky a otrokyně vyle-*

ji v oněch dnech svého ducha. Způsobím, že budou na nebi i na zemi divné úkazy: krev a oheň a sloupy dýmu. Slunce se zastře tmou a měsíc krví, dříve než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný. Avšak každý, kdo vyzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá“ (Jóel 3,1–5).

Bůh si přeje, abychom věděli, že nás nikdy neopouští a v každé době a situaci má vhodný způsob, jak nám může sdělit to, co potřebujeme vědět. Dělá to i prostřednictvím lidí obdařených darem proctví. Tito jeho služebníci, proroci, jsou ochotni přinášet jiným lidem Boží poselství, které ale nemusí být vždy příjemné, a tak nebývá jednoduché ani poslání proroka.

PROROCI A PROCTVÍ V BIBLI

V Bibli se setkáváme s proroky a proctvími často. Vlastně tvoří značnou část obsahu Bible. Prorok Ámos píše: „*Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům*“ (Ámos 3,7).

Bůh slibuje, že vše, co potřebujeme vědět k tomu, abychom jednou byli mezi těmi, pro které se vrátí, oznámí předem. Petr, jeden z Ježíšových žáků, dodává: „*Tím se nám potvrzuje prorocké slovo,*

a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbřeskné den a jitřenka vám nevzejde v srdci. Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha“ (2. Petrův 1,19–21). Právě poselství proroků, která jsou uvedena v Bibli, nás chrání před nebezpečím, že naletíme falešným prorokům. Je proto dobré se s nimi seznámit a něco o nich vědět.

V Bibli jsou dva druhy proroctví. Globální a místní. Ta první se týkají všech lidí ve všech dobách, druhá oslovují ty, kterým jsou určena.

Globální proroctví

Podívejme se na jedno „globální proroctví“. Apoštol Jan ho obdržel od Ježíše, když se kvůli své víře dostal do vyhnanství. Ježíš mu ukázal, jak bude vypadat věčný život lidí, kteří přijali občanství v jeho nebeském království: „*A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: ‚Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře*

jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.‘ Ten, který seděl na trůnu, řekl: ‚Hle, všecko tvořím nové.‘ A řekl: ‚Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.‘ A dodal: ‚Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt““ (Zjevení 21,1–8). Janova slova se týkají všech. Zván je každý člověk, ale jen ten, kdo pozvání přijme, bude mezi těmi, kteří se jednou dočkají okamžiku, kdy skončí zlo, trápení, nemoci a smrt.

Místní proroctví

Jako příklad místního proroctví, které nemá globální charakter, jsem vybral knihu proroka Jonáše. Bůh ho poslal, aby vyřídil zvláštní poselství obyvatelům asyrského města Ninive. Vzhledem k tomu, že Asyřané byli známi svou krutostí k nepřátelům, mezi které Židé patřili, se Jonášovi vůbec nedivím, že místo do Ninive šel raději opačným směrem.

Jonáš sám vzpomíná, že chtěl „*prýč od Hospodina*“ (Jonáš 1,3). Jenže Hospodin to myslí vážně, a proto svého proroka zvláštním způsobem přivede zpět a znovu mu připomíná jeho úkol: „*I stalo se*

slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé: „Vstaň, jdi do Ninive, toho velikého města, a povolávej v něm, co ti uložím.“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive, jak mu Hospodin uložil. Ninive bylo veliké město před Bohem, muselo se jím procházet tři dny. Jonáš vešel do města, procházel jím jeden den a volal: „Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno.“ I uvěřili ninivští muži Bohu, vyhlásili půst a oblékli si žíněné suknice od největšího až po nejmenšího. Když to slovo proniklo k ninivskému králi, vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, zahalil se do žíněné suknice a sedl si do popela. Potom dal v Ninive rozhlásit: „Podle vůle krále a jeho mocných rádců! Lidé ani zvířata, skot ani brav ať nic neokusí, ať se nepasou a nepijí vodu. Ať se zahalí do žíněné suknice, lidé i zvířata, a naléhavě ať volají k Bohu. Každý ať se odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které mu lpí na ruce. Kdo ví, možná že se Bůh v lítosti obrátí a odvrátí od svého planoucího hněvu a nezahyneme.“ I viděl Bůh, jak si počínají, že se odvracejí od své zlé cesty, a litoval, že jim chtěl učinit zlo, které ohlásil. – A neučinil tak“ (Jonáš 3,1–10). Poselství, které měl Jonáš vyřídit, se týkalo obyvatel města Ninive v jeho době. Jeho účelem nebylo zničení města, jak si prorok myslel, ale záchrana obyvatel Ninive. To je také důvod, proč je tato kniha v Bibli. Bůh si přeje, abychom věděli, že je ochoten dát novou šanci každému, kdo po ní upřímně zatouží. Dokonce

i tak zkaženým lidem, jako byli v Jonášově době obyvatelé Asýrie.

ELLEN G. WHITEOVÁ

Bůh slíbil, že žádnou generaci lidstva ne nechá bez svého slova. Pro dobu „konce“, ve které se podle biblických proctví nacházíme, dal slib, který jsme už četli: „Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění“ (Jóel 3,2).

Adventisté tomuto slibu věří. Jedním z důvodů je i působení Ellen Whiteové. Ta byla na přelomu 19. a 20. století obdařena darem proctví. Bůh skrze ni oslovil její současníky a Církev adventistů sedmého dne věří, že má co říci i dnešnímu světu.

Také její proctví a poselství můžeme rozdělit na globální a místní. Některá její slova byla určena konkrétním lidem, se kterými se setkávala, jiná jsou určena každému, kdo hledá orientaci v dnešní složitě době.

Tato žena napsala během svého života mnoho knih. Vedle toho se věnovala psaní dopisů, ve kterých radila lidem v jejich osobních problémech a situacích.

Co si přála?

Co bylo cílem jejího působení a proč psala knihy i jednotlivé dopisy? Podívejme se, co o tom sama říká: „Boží slovo dokáže oslovit i tu nejméně chápavou mysl

a ti, kdo chtějí, mu mohou porozumět. Avšak navzdory tomu všemu někteří, kteří tvrdí, že studují Boží slovo, žijí v příkrém rozporu s jeho jasně vyjádřeným učením. A tak, aby byli lidé bez výmluvy, dal Bůh jasná a podrobná svědectví, aby je přivedl zpět ke slovu, které přehlížejí a jímž se neřídí!“ (2T 454, 455)

O pár let později napsala: „*Neznáte Písmo. Kdybyste denně studovali Boží slovo s touhou řídit se jeho příkazy a usilovali o křesťanskou dokonalost, nepotřebovali byste Svědectví. Protože nemáte zájem seznámit se s Bohem inspirovanou knihou, rozhodl se vás Bůh oslovit prostřednictvím jednoduchých, přímočarých svědectví. Ta vás mají přivést zpět k Bibli, jíž se neřídíte, a přimět vás přizpůsobit své životy čistým a povznášejícím myšlenkám.“ (5T 665)*

Falešní proroci mají jeden společný znak – vážou lidi na sebe. Přejí si být „*mesiášem*“ – tím, kdo rozhoduje. Touží být jedinou autoritou těch, kteří jim uvěří. To ale není případ Ellen Whiteové. Její největší touhou bylo, aby lidé, kteří dostanou do ruky její knihy, zatoužili po jejich přečtení po Bibli a Bibli přijali ve věcech víry jako jedinou autoritu svého života.

Vtipná prorokyně

Nevím jak vy, ale já jsem si vždy proroka představoval jako člověka, který je neustále vážný. Proto mne překvapilo, když jsem se dověděl, jaký smysl pro humor měla Ellen Whiteová. G. Knight o ní ve

své knize píše: „*W. C. White velice často usínal při veřejných vystoupeních. Jednou se prý měl modlit na závěr bohoslužby. Řečník chtěl v průběhu kázání něco zdůraznit a zvolal: ‚Nemám pravdu, bratře White?‘ Podřimující Willie (jak mu často říkala matka) si myslel, že přišla jeho chvíle. Vyběhl tedy na stupínek a pohotově se pomodlil.“*

Willie dokázal usnout i při vystoupeních své matky.

„*Jednoho horkého srpnového sobotního odpoledne kázala Ellen Whiteová ve městě St. Helena v Kalifornii. Najednou sál zašuměl potlačovaným smíchem. Ellen si nebyla vědoma toho, že by rekla něco humorného, a proto se rozhlédla, aby zjistila, co ostatní tak pobavilo. Potom se vtipně omluvila: ‚Když byl Willie nemluvně,‘ poznamenala, ‚neměla jsem žádnou chuť. Dala jsem proto u jednoho truhláře v Battle Creeku zhotovit kolébku právě tak velkou, aby se vešla za kazatelnu battlecreekské modlitebny. Před začátkem bohoslužby jsem do ní Willieho vždy položila, a zatímco jsem kázala, pravou nohou jsem ho kolébala, aby se neprobudil a nerušil bohoslužbu. Nemějte to tedy Williemu za zlé. Je to moje vina. To já jsem ho naučila spát při kázání.‘ Shromáždění se srdečně zasmálo a Ellen Whiteová kázala dál. Willie se však nedal rušit a ani matce, ani pobaveným posluchačům nevěnoval pozornost.“ (G. R. Knight – Setkání s Ellen Whiteovou, str. 309)*

Sám mám rád humor, a proto mne toto zjištění potěšilo a Ellen Whiteová je mi díky tomu mnohem sympatičtější.

Rady pro stolování

Ellen Whiteová nebyla jen veselá. Musela mít i odvahu, když bourala zaběhlá klišé. Jedním z nich bylo i chování u stolu. Svým čtenářům radí: *„Když se sejdete u stolu, abyste se najedli z Božích darů, snažte se, aby to pro vás byla radostná událost. Netvařte se zasmušile, jako byste stáli nad rakví. Udělejte z každého jídla společenskou událost, při které ze všech tváří vyzařuje radost i spokojenost a při níž se mluví jen o příjemných věcech.“* (Dopis 19, 1886)

Pamatuji dobu, kdy jsem na školních zájezdech slýchal od paní učitelky: „Děti, u jídla se nemluví!“ Kdyby znala tuto radu, možná by mluvila jinak. Jsem rád, že u nás doma se u jídla mohlo vždy mluvit. Ta radost začínala vlastně ještě před jídlem, když někdo z nás děkoval Bohu za jídlo, které nás čekalo. Tenhle projev vděčnosti ve mně vyvolával radost a štěstí, když jsem si uvědomil, že nemusím trpět hladem a navíc ještě mohu jíst to, co mi chutná.

Pohled na módu některých žen

Spisovatelka Ellen Whiteová si dokázala s vtípem všimnout i takových drobností, jako byla móda některých žen. Pracujícím ženám napsala, že by „při práci

neměly nosit oblečení, ve kterém vypadají jako strašáci do zelí“. (1T 464) A při pohledu na vkus některých lidí napsala, že „vypadají jako by oblečení létalo vzduchem a náhodou přistálo na jejich těle“. (CG 415)

Jednou jí pošta doručila z Japonska balík a v něm domácí kabátek, který jí byl ale malý. Dores Robinson později vzpomíná: „Řekla mi, abych sdělil sestře Vinneyové, že si jejího daru nesmírně váží, ale že je jí podstatně větší kus, než si někteří lidé myslí.“ (Dores E. Robinson W. C. Whiteovi 3. listopadu 1914)

Láska k horám a přírodě

Tato prorokyně je mi sympatická i proto, že měla podobné koníčky jako já. Vedle psaní milovala hory a přírodu. Jednou, když mohla trávit delší čas v horách, napsala: *„Tady v horách zažíváme nejkrásnější západy slunce, jaké jsme kdy viděli. Nádherný obraz zapadajícího slunce na pozadí měnící se oblohy, který namaloval sám velký Mistr, probouzí v našem srdci lásku a hlubokou úctu k Bohu. Nepřekonatelná nádhera prolínajících se barev – zlata, stříbra, purpuru a karmínu – rozprostřených na nebesích jako by vypovídala o nepřekonatelné slávě uvnitř. Když jsme ohromeně stáli před tímto výjevem nezměrné přírodní krásy a uvažovali o slávě nebes, kterou si ani nedokážeme představit, tiše jsme si opakovali: ‚Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku*

na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ (HR, srpen 1873)

Protože sám rád chodím po horách a viděl jsem díky tomu podobné západy slunce, vím o čem mluví. I já mám pocit, že je mi v takových situacích Bůh mnohem blíž, než když musím být ve městě.

Láska k moři

Jednou měla možnost strávit několik hodin na velké plachtenci muže, který byl členem církve v San Francisku. Později na to vzpomíná: *„Vlny se vysoce vzdouvaly a silně zmítaly lodí. Měla jsem nádheru a naprosto nepopsatelný pocit. Bylo to velkolepé. Stríkala na nás voda. Kapitán vydával rozkazy a lidé ho ochotně poslouchali. Zvedl se silný vítr. Byla jsem unesena. Nikdy v životě jsem nic takového nezažila.*“ (Dopis 5, 1876)

Na moři jsem byl už vícekrát. Rád vzpomínám na situaci, kdy nás překvapila menší bouřka a já nakonec zůstal na přídi sám. Občas se přese mne převalila tříšť vody a já cítil svou malost ve srovnání s velikostí a silou stvoření. Najednou jsem hmatatelně prožíval svou závislost na Stvořiteli.

Dar vyprávět

Když tu vyprávím o tom, proč je mi Ellen Whiteová tak blízká, nesmím zapomenout na její úžasný dar, s jakým dokáže komentovat biblické příběhy. Nabízím vám dvě malé ukázkky. První je z knihy,

ve které komentuje Ježíšova podobenství: *„Hodí-li se oblázek do vody, utvoří se kolo a v něm druhé a pak další. Jejich počet roste a kruhy se zvětšují, až dosáhnou břehu. Podobně působí i náš vliv. Ovlivňuje druhé jako požehnání, anebo jako kletba, aniž si to uvědomujeme a aniž tomu můžeme zabránit.*

V našem charakteru je určitá moc. Tiché svědectví, pravý, nesobecký, zbožný život působí tichým a téměř neodolatelným vlivem. Jestliže ve svém životě ukazuje me povahu Ježíše Krista, spolupracujeme s ním na záchraně lidí. Čím šřeji působí náš vliv, tím více dobra můžeme vykonat.

Budou-li se Kristovi následovníci řídit příkladem svého Pána, promítnou zásady jeho zákona do svého každodenního života a svými činy prokážou, že milují Boha nade všechno a své bližní jako sebe sama. Církev získá moc, která ovlivní svět.“ (E. G. Whiteová, Perly moudrosti str. 172)

Druhá ukáзка je z knihy, kterou věnuje životu Ježíše Krista. Tu mám asi ze všech jejích knih nejraději: *„Do nebe nevede mnoho cest. Člověk si nemůže vybrat, kudy se tam dostane. Kristus říká: ‚Já jsem ta cesta... Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.‘ Kristus byl vyzdvižen jako cesta, pravda a život již v době, kdy byla v ráji hlásána první evangelijní zvěst o tom, že semeno ženy rozdrťí hadovi hlavu. Byl cestou za Adama a byl jí i v čase, kdy Ábel obětoval Bohu zabitého beránka. Krev této oběti představovala krev*

Vykupitele. Kristus byl cestou, která zachránila patriarchy a proroky. Je jedinou cestou, kterou se můžeme dostat k Bohu.“ (E. G. Whiteová, Touha věků, str. 425)

MÁ DÍLO ELLEN WHITEOVÉ CO ŘÍCI I NÁM DNES?

Ellen Whiteová byla pokorná žena, která dokázala přinést Boží poselství a pak ustoupit do pozadí. Uměla být rázná i tichá. Otázkou je, co dnes s jejím odkazem, když už více jak sto let nic nenapsala, protože zemřela v roce 1915.

Setkávám se s tím, že jedni tuto ženu zbožňují a až zbožšťují, zatímco druhým extrémem je úplné odmítání všeho, co napsala. Myslím, že obojí je špatné. Proto se mi líbí pohled dvou mužů, kteří se jejím dílem podrobně zabývali.

Nejdříve názor M. L. Andreasena. Ten v polovině minulého století napsal: „Věřím tomu, přátelé, že bychom měli věnovat pozornost poselstvím, která Bůh dal (prostřednictvím Ellen Whiteové), vztáhnout je na sebe a nesoudit druhé. Ta netolerance některých lidí, kteří si myslí, že mají pravdu! Nechme je, ať mají pravdu. Ale nesuďme druhé.

Domnívám se, že nadešel čas vymezit Ellen Whiteové jednoznačné místo v našem učení. Nesmíme ji stavět nad Bibli, ani ji odmítat. Musíme používat rozum, který nám dal Bůh.

Buďte opatrní při uplatňování a vyvozování závěrů. Když s vámi někdo nesouhlasí, nikdy neříkejte, že nedůvěřuje Svědectvím. Nemusí souhlasit s vaším výkladem Svědectví, ale přesto jim může důvěřovat stejně jako vy a mít na ně vyváženější pohled.“ (30. 11. 1948)

G. R. Knight před několika lety napsal: „*Je proto třeba naučit se hledat v díle Ellen Whiteové obecné lidské problémy a nadčasové myšlenky, které jsou v něm uloženy. To znamená, že při jeho četbě musíme vnímat i dobové souvislosti.*

Stejně jako při studiu Bible, je třeba i v případě spisů Ellen Whiteové rozpoznávat obecně platné zásady, které se skrývají v jejich dobově a místně podmíněných radách. Potom je třeba tyto zásady pod vedením Ducha svatého uplatňovat v našem dnešním světě.

Pro tento účel je velmi důležitá znalost jak obecných historických souvislostí, ve kterých Ellen Whiteová psala, tak i konkrétních situací, v nichž radila jednotlivým lidem a sborům. Měli bychom se snažit s těmito okolnostmi podle možnosti seznámit.“ (G. R. Knight – Setkání s Ellen Whiteovou, str. 302, 303)

Posuzování druhých

Už delší dobu přemýšlím nad tím, proč dílo Ellen Whiteové vzbuzuje tolik emocí. Nakonec vždy docházím k závěru, že příčina je dvojitá:

- Mnozí lidé ji odmítají, protože při čtení jejich knih cítí, že promlouvá k jejich svědomí, a to se jim nelíbí. Nepřejí si probouzet své spící svědomí, protože dokud dřímá, nemusejí sami se sebou nic dělat a mohou dál žít svým konzumním stylem života.
- Druhou skupinu tvoří ti, kteří byli vystaveni tlaku „zbožňovatelů“ Ellen Whiteové, kteří její dílo používali jako zbraň vůči druhým. Tito fanatičtí obdivovatelé Ellen Whiteové zapominají, co napsala pro ně:

„V jednom vidění, které jsem obdržela v roce 1871, mi bylo nařízeno, abych písemně i ústně předala věřícím obecné principy, a rovněž jsem byla upozorněna na chyby a hříchy některých lidí, z nichž se mohou poučit i druzí.

Viděla jsem, že bychom všichni měli zkoumat svá srdce a životy, abychom se ujistili, jestli jsme se nedopustili stejných věcí, kvůli kterým byli napomenuti jiní, a jestli se varování určená našim bratrům a sestrám netýkají také nás.

Pokud přijdeme na to, že tomu tak skutečně je, měli bychom k těmto poselstvím přistupovat tak, jako by byla napsaná pro nás, a vzít si z nich poučení.“ (5T 660)

Zásada, se kterou bych měl přistupovat k poselství, která nacházím v knihách Ellen Whiteové, zní: „Je to napsáno pro mne!“ Budu-li při čtení jejich knih pře-

mýšlet o sobě, získám požehnání, které nám Bůh nabízí prostřednictvím díla svých proroků.

Nakonec, můžete se o tom přesvědčit sami. Stačí, když si nějakou knihu Ellen Whiteové přečtete. Na konci této brožury najdete přehled knih, které jsou k dispozici, a také adresu nakladatelství Advent-Orion, kde si je můžete objednat. Věřím, že nebudete litovat.

PROROCI DNES – EXISTUJÍ?

Zbývá nám ještě otázka: „Existují proroci i dnes? A pokud ano, jak rozeznám pravé od těch falešných?“

Apoštol Pavel ve svém dopise Židům připomíná: „Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky“ (Židům 1,1.2). Bůh oslovuje lidi každé doby různými způsoby. Dar prorocství je Pavlem opakovaně zmiňován jako jeden ze způsobů, jímž s námi Bůh hodlá komunikovat.

Ježíšovo důrazné varování

Díky Bibli ale víme, že vedle Boha na naší Zemi působí i ďábel, který se snaží napodobit Stvořitele a falšuje i jeho dary. Proto Ježíš vyslovil varování, které jsem vzpomínal v úvodu této brožury: „*Mějte*

se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat „já jsem Mesiáš“ a svedou mnohé“ (Matouš 24,4.5).

I dnes se mohu setkat s proroky – těmi pravými i falešnými. Praví proroci mne vždy povedou k Bibli jako k té nejvyšší autoritě víry. Falešní se mne budou snažit přesvědčit, že Bible už mi dnes nemá co dát, protože je překonaná. Budou tvrdit, že komunikují přímo s Bohem, a proto jeho psané slovo už nepotřebují. Pokud se jim podaří mne o tom přesvědčit, dostávají mne přesně tam, kde mne chtějí mít, a já se pak stávám jejich loutkou a jednou z dalších obětí. Pokud budu mít tu smůlu, že narazím na nějakého Jima Jonesa, může mne to vedle věčnosti stát i ten časný život.

V životě jsem potkal více falešných proroků než těch pravých. Ti falešní žijí v přesvědčení, že se jejich životním posláním stalo kárání a napomínání druhých. Přicházeli ke mně arogantně a sebejistě. Lidé, kteří měli skutečné Boží poselství, zůstávali pokorní, a když mi říkali to, co jim pro mne zjevil Bůh, naplňovalo je chvění a obavy o mou budoucnost.

Bůh propůjčuje dar proctví i dnes

Věřím tomu, že Bůh k nám promlouvá i dnes. Svůj prorocký dar propůjčuje nejčastěji jednorázově a dělá to geniálně. Lidé, které takto použije, si často ani

neuvědomí, že se na malou chvíli stali proroky. Většinou si to totiž uvědomí až zpětně.

Vzpomínám na to, jak mi před lety Pavel, můj bratr, vyprávěl o svých zdravotních problémech. I když nejsem lékař, najednou jsem věděl, jakou má nemoc, i to, že se už neuzdraví. Nebylo lehké s tím žít a nebylo ani snadné o tom mluvit s bratrovou manželkou i naší mámou. Teprve když bratr po roce zemřel, mi obě řekly, že je díky mně Bůh připravil na to, že mohly Pavla doprovázet až do chvíle, kdy naposledy vydechl. Bůh jim dal sílu, aby zvládly to nejtěžší, co nás může v životě potkat.

Nekamenujme proroky

V názvu této brožury je výzva: „NEKAMENUJME PROROKY, ale nevěrme všem, kteří se za ně prohlašují“. Dar proctví je něco, co nám může přinést požehnání, anebo prokletí. Záleží na tom, jakému proroku naslouchám. Pokud skočím na špek nějakému Jimu Jonesovi, může mne to stát život.

Přesto bychom na dar proctví neměli zanevřít. Může nám totiž v našem životě přinést obrovské požehnání. Stane se tak v případě, když budeme naslouchat v prvé řadě Bibli. Ten, kdo dobře zná toto psané Boží slovo, rozpozná s Boží pomocí pravého proroka od toho falešného.

Nebojme se naslouchat prorokům. Těm biblickým, Ellen Whiteové i těm,

keré za námi možná pošle Bůh právě dnes, protože touží po tom, aby i nás mohl vzít do svého nebeského království. Hlavním posláním proroků totiž není odhalování budoucnosti. Jejich nejdůležitější úlohou je přivádět lidi k Bohu a díky tomu ke spasení.

Proto, když dovolíme Bohu, aby naším prostřednictvím zval lidi do svého království, stáváme se i my proroky.

Až se naplní sen všech Božích proroků

Snem všech proroků je nebeské království Ježíše Krista. Místo, kde se naplní vše, co nám náš Bůh v Bibli slibuje. Okamžik, kdy nám Bůh setře poslední slzu, se blíží.

Apoštol Pavel, jeden z autorů Nového zákona, napsal následující prorocká slova: „*Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: ‚Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?‘ Zbrání smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! A tak, moji*

milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná“ (1. Korintským 15,51–58).

Stejný autor zaznamenal podobné poselství i v dalším svém dopise: „*Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředjedeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte“ (1. Tesalonickým 4,13–18). Naplnění tohoto snu se blíží.*

Protože mne k napsání této brožury inspirovala Ellen Whiteová, dovolím si na závěr připomenout její slova, kterými prorocky popisuje okamžik, kdy „zemře smrt“ i všechno zlo a s ním každý, komu se ubližování druhým stalo koníčkem.

Už se nemohu dočkat, až se naplní její slova, inspirovaná Duchem svatým: „*Velký spor mezi dobrem a zlem skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření vládne soulad a štěstí. Od Boha, který*

všechno stvořil, proudí život, světlo a štěstí do všech stran nekonečného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa všechno živé i neživé v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že Bůh je láska.“ (E. Whiteová, Velké drama věků str. 437)

Pokud se těšíš podobně jako já, připoj se k mé modlitbě: „*Pane Ježíši, moc*

si přeji být s Tebou ve Tvém věčném království. Už teď se díky Tobě mohu těšit na život s Tebou. Pokud je něco, co zatím přehlížím, ukaž mi to v Bibli nebo za mnou pošli někoho, komu v té chvíli propůjčíš dar prorockví. Prosím i o sílu a pokoru, pokud jako proroka budeš někdy chtít použít mne! Děkuji a těším se, až se naplní sen všech proroků. Amen.“

KNIHY ELLEN GOULD WHITEOVÉ V NABÍDCE NAKLADATELSTVÍ ADVENT-ORION PRAHA

Ve dvou drobných publikacích najdete vybrané texty z knihy Touha věků.

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

Každý rok v čase, kdy voní purpura a zní cinkot vzdálených rolniček, si většina lidí připomíná narození betlémského Dítěte. Tato kniha nás zve, abychom spolu s Josefem a Marií hledali místo k přenocování, abychom se posadili mezi pastýře. Abychom spolu s mudrci z Východu sledovali hvězdu a šli se poklonit nově narozenému králi a abychom spolu s Ježíšovými rodiči utíkali před Herodovým hněvem do Egypta. Kniha je cenná i proto, že předkládá vánoční příběh v biblických souvislostech. Odhaluje význam této události pro člověka a dokonce pro celý vesmír.

13 × 20 cm, 56 stran, brožovaná

VELIKONOČNÍ PŘÍBĚH

Na několika málo stranách jsou popsány nejdůležitější události v dějinách lidstva: Ježíšova smrt a vzkříšení. Sledujeme Ježíše od jeho cesty do Getsemane přes zmanipulovaný soudní proces, potupnou smrt na Golgotě, radostnou událost vzkříšení a následná setkání se svými následovníky až po nadejplené loučení při nanebevzetí.

13 × 20 cm, 112 stran, brožovaná

Dvě knihy citátů z díla Ellen G. Whiteové přináší nejzajímavější pasáže týkající se daného tématu. Jejich cílem je čtenáře povzbudit, probudit v něm radost z objevování nových myšlenek a být průvodcem při každodenním setkávání s Bohem.

POKOJ

Kniha Pokoj vede ke spolehnutí se na Boží ochranu a k přijetí „pokoje převyšujícího každé pomýšlení“ (Fp 4,7). Drobná knížka je ilustrovaná J. Bártou.

„Když přijímáme Krista do našeho nitra jako stálého hosta, Boží pokoj, který převyšuje každé pomýšlení, bude střežit naše srdce i mysl. Tento pokoj nemá jiný základ než právě toto.“

11,5 × 16,5 cm, 80 stran, vázaná

ANDĚLÉ

Slova autorky v knize Andělé odhalují laskavé působení andělů a vyjasňují naši roli při spolupráci s nimi. Knížka, prokládaná opět ilustracemi Jana Barty, vám bude milým společníkem a je také vhodným dárkem.

„Andělé světla vytvářejí kolem člověka nebeskou atmosféru a povznášejí ho k neviditelným a věčným věcem. Lidským zrakem je spatřit nedokážeme.“

11,5 × 16,5 cm, 80 stran, vázaná

Kniha citátů o nejdůležitějším křesťanském tématu – o spasení z milosti.

VÍRA A SKUTKY

Na stránkách této knihy si můžeme znovu uvědomit, že spasení je darem z milosti přijímaným vírou. Zkušenost přijetí tohoto daru nás naplňuje radostí a vděčností. Zároveň však vyznáváme, že „přestože pravá víra se cele spoléhá

na Krista, spasení povede k dokonalému podřízení se Božímu zákonu. Víra se projevuje skutky.“ Přejeme si, aby pravdy představené v této brožurce přispěly k uchování důležitého, jasného a vyváženého učení o ospravedlnění z víry.

13 × 20 cm, 108 stran, brožovaná

Tyto tři knihy nabízíme samostatně, ale i dohromady pod názvem Malá série za výhodnou cenu.

CESTA K VNITŘNÍMU POKOJI

V každém z nás je ukryta bolest plynoucí ze selhání, nezdarů a vin, která nám brání prožít opravdový vnitřní pokoj. Tato kniha, přeložená do více než sto dvaceti jazyků, dává odpověď na otázku, jak se zbavit těchto pocitů a dojít ke smysluplnému a šťastnému životu. Staví na jistotě, že každého z nás Ježíš Kristus miluje.

17 × 24 cm, 140 stran, vázaná

MYŠLENKY O NADĚJI

Těžko bychom hledali známější biblickou pasáž, než je Kázání na hoře. Některé Kristovy výroky, vyslovené během tohoto kázání, se staly součástí našeho morálního přesvědčení, jiné nás provokují vysokými nároky. Ukazují na nové vidění světa – ne takového, jak ho známe, kde důležití jsou ti úspěš-

ni, majetní a průbojní. Ale světa, ve kterém se cení laskavost, soucit a poctivost k sobě i druhým. Pokud přijmeme tyto rady za své, otevře se nám cesta k životu v naději a lásce.

17 × 24 cm, 92 stran, vázaná

PERLY MOUDROSTI

Jako nádherné a vzácné perly nám tato jedinečná kniha nabízí působivá podobenství, která pronesl Ježíš Kristus během svého života mezi lidmi. V těchto podobenstvích spojil každodenní jevy běžného života s duchovním naučením. Na příkladech z přírody a viditelného světa vede člověka ke skutečným neviditelným a odhaluje mu poznání moudrosti.

17 × 24 cm, 232 stran, vázaná

ŽIVOT NAPLNĚNÝ POKOJEM

Žít v klidu, míru a pokoji – kdo by si to nepřál? Každý z nás touží po tom, aby jeho život byl vyvážený, zdravý, naplněný štěstím a pohodou. Přestože tato kniha vyšla ve Spojených státech více než před sto lety, nabízí mnoho praktických a jednoduchých rad, které souvisejí s na-

ším zdravím. Mimo jiné zdůrazňuje, že zdraví neznamená jenom nepřítomnost nemoci či dobrou fyzickou kondici, ale také duševní pohodu a duchovní vyrovnanost. Člověka pojímá celostně, zajímá se o všechny jeho potřeby a ukazuje, jak je naplňovat.

16 × 24 cm, 228 stran, vázaná

Pět knih série Drama věků nabízíme dohromady za výhodnou cenu, můžete si je však objednat i jednotlivě.

NA ÚSVITU DĚJIN

Úvodní kniha ze série „Drama věků“ americké spisovatelky Ellen Gould Whiteové zve k zamyšlení nad více či méně známými příběhy. O Adamovi, Evě a pozemském ráji, o potopě a Noemově arše, o stavbě babylonské věže, o městu jménem Sodoma, o dlouhém putování Abrahama a jeho rodiny, o Josefovi na dvoře egyptského faraona..., ale třeba také o Mojžíšovi, který vyvedl celý svůj národ z otroctví. Tyto příběhy se odehrály na úsvitu lidských dějin a jsou staré několik tisíc let. Starodávné říše už sice odvál čas, hroby slavných postav minulosti již dávno zaval písek a mnohé příběhy jsou téměř zapomenuty... Přesto nám však mají co říci i dnes. Motivy příběhů – dobro a zlo, lásku a nenávisť, věrnost a zradu či odpuštění a pomstu totiž důvěrně známe i my.

16 × 24 cm, 392 stran, vázaná

OD SLÁVY K ÚPADKU

Na stránkách knihy nás autorka zve do doby izraelských proroků a králů a barvitými popisy nás vtahuje do víru dramatických událostí vzestupu a pádu izraelského království. Představuje nám osudy Božích poslů, kteří bojují o záchranu vyvoleného národa, jenž se pod vedením nemoudrých vládců opakovaně vydává na nesprávnou cestu. V živých barvách vykresluje příběhy, v nichž tyto svérázné osobnosti s nasazením vlastního života předstupují před pyšné krále a přinášejí jim důrazná varování, neohroženě se stavějí proti modlářství a vedou lidi k pokání. Rovněž autenticky tlumočí slova plná milosti, která skrze ně k neposlušnému národu promlouvá milující Bůh. Kniha je určena všem, kdo touží více proniknout do událostí Starého zákona a seznámit se s hlavními obrysy dějin Izraele. Osloví i ty, kteří chtějí odhalit podstatu lidského bytí a objevit smysl svého života.

16 × 24 cm, 296 stran, vázaná

TOUHA VĚKŮ

V této knize autorka představuje jedinečným způsobem život a dílo osobnosti, která velmi výrazně ovlivnila historii lidstva. Ježíš Kristus měl mimo jiné vliv na naše dějiny myšlení, filozofii, historii, kulturu, hudbu i další oblasti umění, ale především na naši morálku a etické postoje. Snad nikdo nikdy nebyl tak zavrhován anebo naopak zase tak oslavován jako On. Nikdo neměl tolik následovníků, ale také tolik pronásledovatelů. I když téměř každý o něm někdy něco slyšel, máme jen málokdy možnost dostat se k tak uceleným informacím, jaké poskytuje tato kniha. Jako historické drama, životopis a příběh Kristova života oslovuje čtenáře svou někdy až praktickou jednoduchostí, zároveň však poskytuje i hluboký duchovní zážitek. Kniha je vydávána v mnoha zemích a v mnoha jazycích ve statisícových nákladech a patří mezi nejslavnější a nekomplexnější díla o životě Ježíše Krista.

16 × 24 cm, 576 stran, vázaná

POSLOVÉ NADĚJE A LÁSKY

Kniha Poslové naděje a lásky pojednává o dramatických událostech počátku našeho letopočtu, kdy se v Izraeli zformovalo hnutí, které okolnímu světu přineslo fascinující poselství. Díky vypravěčskému nadání autorky mohou čtenáři téměř z bezprostřední blízkosti sledovat osudy Ježíšových následovníků, kteří pro svoji víru byli ochotni nejen zažívat ústrky a nepohodlí, ale nezdráhali se nasadit i vlastní životy. Byli zavíráni do vězení, hájili se před vládci tehdejšího světa, byli týráni a někteří z nich zahynuli mučednickou smrtí. Nikdy však – ani v těch nejkrajnějších okamžicích – neztratil naději, že jednoho dne se jejich prohra změni ve vítězství. V knize najdou zalíbení nejen čtenáři, kteří se chtějí seznámit s počátky historie křesťanství, nýbrž i ti, kdo touží poznat nepomíjivé hodnoty, které v lidském nitru dokážou vykresat jiskru naděje a lásky.

16 × 24 cm, 268 stran, vázaná

VELKÉ DRAMA VĚKŮ

Je to kniha, kterou čtou čtenáři v mnoha zemích světa. Byla přeložena do více než čtyřiceti jazyků. Ve dvaatřiceti kapitolách autorka jedinečným způsobem plasticky vykresluje poslední dvě tisíciletí světových dějin, přibližuje nám nejdůležitější mezníky i některé z klíčových postav. Svou pozor-
nost obrací především k událostem, které bezpro-

středně souvisejí s prosazováním takových pojmů, jako jsou „dobro“, „spravedlnost“ a „láska“ v životě lidstva i každého z nás. Otevřeně se staví k problémům, které sužují naši zemi a jejichž projevy a důsledky ovlivňují životy všech jejích obyvatel. Končí nádhernou vizí, která nabízí naději na nový, lepší věk lidstva bez válek, konfliktů a utrpení.

16 × 24 cm, 478 stran, vázaná

Rozsáhlá kniha, ve které její autor, David Nichol, vyvrací námitky, že Ellen Whiteová nesplňuje svým životem, chováním a radami požadavky kladené na pravého proroka.

ELLEN WHITEOVÁ A JEJÍ KRITICI

Církev adventistů vznikla z naddenominačního adventního hnutí na začátku roku 1840. Jednou z postav, které stály u jejího zrodu, byla Ellen Whiteová. Tato žena se stala velmi plodnou a uznávanou autorkou duchovních knih. Během doby se však proti ní stále znovu a znovu objevovala různá obvinění. Ve své rozsáhlé knize však David Nichol vyvrací hlavní námitky vůči Ellen Whiteové tím, že předkládá doklady a svědectví zarámované ve správném

historickém kontextu a ukazuje, že její rady a chování byly neobyčejně rozumné a ve shodě s tím, co bychom čekali od Božího posla. Po prostudování všech hlavních obvinění proti Ellen Whiteové může být čtenář mnohem víc přesvědčen, že byla Boží služebnicí, jak sama skromně, ale s jistotou tvrdila. Její dílo trvale pomáhá lidem hledat cestu k plnému životu, zachraňovat je pro Boží království a vede k chvále Pána Ježíše, který dává milost a odpuštění.

16 × 24 cm, 544 stran, vázaná

Všechny knihy můžete objednávat:

Tel.: 558 359 100, 603 553 628

E-mail: expedice@adventorion.cz

Adresa: Advent-Orion, Roztocká 5, 160 00 Praha 6

www.advent-orion.cz

Nekamenujme proroky

Vlastimil Fürst

Znamení doby 19

Vydalo nakladatelství Advent-Orion, Roztocká 5, 160 00 Praha 6

e-mail: expedice@adventorion.cz, www.adventorion.cz

Odpovědná redaktorka: Milada Macháňová

Grafická úprava: Robert Prokopec

Foto na obálce: churchphoto.de/Ruben Klepp

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Praha 2016

Chcete-li se o daném tématu dovědět víc,
kontaktujte Středisko korespondenčních kurzů, www.skz.cz.

Bůh si v každé době najde způsob, jak nám sdělit to, co potřebujeme vědět. Velice mu záleží na tom, abychom věděli, že nás nikdy neopustí. Hlavním posláním pravých Božích proroků totiž není odhalování budoucnosti. Jejich nejdůležitější úlohou je přivádět lidi k Bohu a díky tomu ke spasení.

